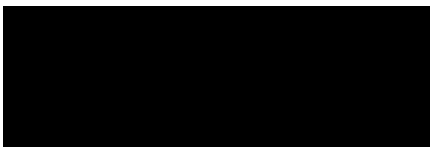

Ministerstwo Zdrowia

Departament
Zdrowia Publicznego

ZPP.055.5.2026.JS
Warszawa, 19 lutego 2026

w nawiązaniu do petycji z dnia 30 grudnia 2025 r. w sprawie jednorazowych e-papierosów jako zagrożenia dla zdrowia publicznego i środowiska, przekazanej przez Pana Senatora Roberta Mamątowa, Przewodniczącego Komisji Petycji Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, pismem z dnia 8 stycznia 2026 r., znak: BAP.DPK.133.336.2025, Departament Zdrowia Publicznego uprzejmie przekazuje poniższe informacje.

Na wstępie należy zaznaczyć, że aktualne krajowe regulacje dotyczące rynku elektronicznych papierosów oraz pojemników z płynem do ponownego ich napełniania, określone w przepisach ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych, stanowią bezpośrednią implementację do prawa krajowego przepisów obligatoryjnych wynikających z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w zakresie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylającej dyrektywę 2001/37/WE.

Zgodnie z art. 2 pkt 12 powyższej dyrektywy „elektroniczny papieros” oznacza wyrób, który może być wykorzystywany do spożycia pary zawierającej nikotynę za pomocą ustnika, oraz wszelkie elementy tego wyrobu, w tym kartridże, zbiorniczki i urządzenia bez kartridża lub zbiorniczka; papierosy elektroniczne mogą być jednorazowego użytku, wielokrotnego napełniania za pomocą pojemnika zapasowego lub zbiorniczka albo wielokrotnego ładowania za pomocą kartridży jednorazowych.

Ponadto, zgodnie z art. 23 ust. 1 dyrektywy 2014/40/UE państwa członkowskie Unii Europejskiej nie mogą – z uwagi na kwestie uregulowane tą dyrektywą – zakazać ani ograniczać wprowadzania do obrotu wyrobów tytoniowych lub powiązanych wyrobów, które są z nią zgodne. Jednocześnie państwo członkowskie może zakazać określonej kategorii wyrobów tytoniowych lub powiązanych wyrobów, jeżeli jest to uzasadnione szczególną sytuacją tego państwa oraz potrzebą ochrony zdrowia ludzkiego, z uwzględnieniem wysokiego poziomu ochrony zdrowia gwarantowanego przez dyrektywę; przepisy krajowe w tym zakresie zgłasza się Komisji Europejskiej wraz z uzasadnieniem, a Komisja w terminie sześciu miesięcy od otrzymania zgłoszenia zatwierdza lub odrzuca te przepisy, oceniając ich zasadność, konieczność i proporcjonalność, a także to, czy nie stanowią środka arbitralnej dyskryminacji lub ukrytego ograniczenia handlu między państwami członkowskimi.

Obecnie procedowany projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (UD 213) ma na celu m.in. wprowadzenie zakazu sprzedaży jednej z kategorii „elektronicznych papierosów”, określonej w dyrektywie 2014/40/UE, tj. „jednorazowych papierosów elektronicznych”. Należy jednoznacznie podkreślić, że zaproponowana konstrukcja przepisów tej ustawy wynika z obligatoryjnych postanowień dyrektywy 2014/40/UE, natomiast ewentualne zmiany w definicjach poszczególnych produktów nikotynowych będą przedmiotem dyskusji w toku zapowiadanych przyszłych prac Komisji Europejskiej nad nowelizacją omawianego aktu prawnego.

Nowelizacja ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych, oprócz wprowadzenia zakazu sprzedaży jednorazowych elektronicznych papierosów, przewiduje również wprowadzenie zakazu wprowadzania do obrotu smakowych woreczków nikotynowych (dopuszczony ma zostać jedynie smak tytoniowy).

Ponadto w projekcie zaproponowano dodanie art. 11c ust. 1a, który przyznaje organom nadzoru (Inspekcji Handlowej i Państwowej Inspekcji Sanitarnej) możliwość przeprowadzania w laboratoriach należących do Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Farmaceutycznej lub Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego PZH – Państwowego Instytutu Badawczego weryfikacji zgodności papierosów elektronicznych i pojemników zapasowych z wymogami technicznymi określonymi w art. 11c ust. 1 ustawy tytoniowej, co pozwoli na skuteczniejsze sprawowanie nadzoru nad składem płynu zawartego w tych wyrobach.

Projekt ma także na celu wprowadzenie możliwości identyfikacji dokumentacji zgłoszeniowej papierosa elektronicznego i pojemnika zapasowego podlegających badaniu laboratoryjnemu; w związku z tym zaproponowano zmianę art. 11c ust. 3 poprzez wprowadzenie obowiązku zamieszczania na opakowaniu tych wyrobów identyfikatora e-papierosa (EP-ID) w rozumieniu decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/2183 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającej wspólny format zgłaszania papierosów elektronicznych i pojemników zapasowych, tj. numeru nadawanego zgłoszeniu wyrobu w systemie EU-CEG przez producenta lub importera.

Dodatkowo projektowana ustawa przewiduje dodanie art. 7aa, który w ust. 1 ustanawia zakaz wprowadzania do obrotu wyrobów zawierających nikotynę, które nie są wyrobami tytoniowymi albo powiązanymi wyrobami, a jednocześnie nie stanowią produktów leczniczych, wyrobów medycznych, żywności ani paszy.

Mając powyższe na uwadze, należy ocenić zaproponowane rozwiązania legislacyjne jako mające istotny wpływ na kształtowanie skuteczniejszej polityki antynikotynowej.

Odnosząc się do kwestii uzupełnienia podatku akcyzowego od jednorazowych elektronicznych papierosów o tzw. „opłatę środowiskową”, Departament uprzejmie informuje, że tego rodzaju rozwiązanie pozostaje w kompetencji Ministerstwa Klimatu i Środowiska. Jednocześnie należy podkreślić, że w ocenie Departamentu Zdrowia Publicznego przedmiotowa opłata powinna zostać rozważona w sposób kompleksowy dla wszystkich rodzajów elektronicznych papierosów – zarówno jednorazowych, jak i wielorazowych – oraz w odniesieniu do urządzeń służących do podgrzewania wyrobów tytoniowych.

Z wyrazami szacunku

Kuba Sękowski
Zastępca Dyrektora
/dokument podpisany elektronicznie/